

इति भाषा । तत्पर्यायः । पूतिकः २ मार-
चातुकः ३ सुगन्धी ४ मूत्रपातनः ५ गन्ध-
माञ्जरिकः ६ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य
सुष्कगुणाः ।

“गन्धमाञ्जरिवीर्यं चोर्वीर्यं कफवातहृत् ।
कङ्कुनोष्ठहरं नेत्रं सुगन्धं स्त्रेद्गन्धसुत् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

लोमशा, स्त्री, (लोमानि सन्धस्या इति ।
लोमन् + श् । टाप् ।) काकजङ्घा । मांघी ।
(अस्याः पर्यायो यथा,—

“नलदं नन्दिनी पेयी मांघी जङ्घाजटा जटी ।
किरातिनी च जटिला लोमशा तु तपस्विनी ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

यथा । (अस्याः पर्यायो यथा,—

“वचोयगन्धा घृष्टय्या गोपीमी शतपत्निका ।
सुदपत्री च मङ्गला जटिलीया च लोमशा ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

शूकशिमिः । महामेदा । कावीसम् । शाकिनौ-
मेदः । इति मेदिनी । श्रे, २७ ॥ अतिवला ।
इति विश्वः ॥ श्रयपुष्पी । एन्वारः । गन्धमांघी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

लोमशातनं, स्त्री, (लोम्नां शातनम् ।) लोम-
पालम् । तस्यैवधानि यथा,—

“हरितालं शङ्खचूर्णं कदलीदलमसुना ।
एतद्द्वयैश्च चोद्भूतं लोमशातनसुत्तमम् ॥
लवणं हरितालञ्च तक्षुल्याञ्च फलानि च ।
लाक्षारससमायुक्तं लोमशातनसुत्तमम् ॥
सुधा च हरितालञ्च शङ्खचैव मनःशिला ।
सैन्धवेन सहैकत्र द्वागन्धत्रयं पेषयेत् ।
तत्तुच्छयोद्भूतनादेव लोमशातनसुत्तमम् ॥”
इति गार्हपत्ये १८५ अध्यायः ॥

(तथाच ।

“भ्रूतातकं विद्वङ्गश्च यवचारश्च सैन्धवम् ।
मनःशिला शङ्खचूर्णं तैलपकं तथैव च ।
लोमानि शातयन्तेव नात्र काया विचारया ॥”
इति वैद्यके भैषज्यधन्वन्तरौ वशीकरणादधि-
कारे ॥ * ॥)

लोमहर्षणं, स्त्री, (लोम्नां हर्षणमिव ।) रोमाश्चः ।
इत्यमरः । (लोम्नां हर्षणमरुनादिति । रोमाश्च-
कारके, चि । यथा, महाभारते । ६।६७।११ ।

“तस्मिन् महाभये घोरे तुसुषे लोमहर्षणे ।
ववर्षः शरजालानि चित्रिया युद्धुर्मेदाः ॥”

लोमहर्षणः, पुं, (विचित्रपुराणकथाश्रवणात्
लोम्नां हर्षणं उद्गमो यस्मात् ।) छतः । यथा,
“पुराणसंहितां चक्रे पुराणार्थविशारदः ।
प्रख्यातो यावदशिक्षोऽभूत् छतो वै लोमहर्षणः ॥
पुराणसंहितां तस्मै ददौ यासो महासुनिः ॥”
इति विष्णुपुराणे ३ अंशे ७ अध्यायः ॥ * ॥

स च बलरामेण हतः । यथा,—

“तथा क्षेत्रे छतपुत्रो निहतो लोमहर्षणः ।
बलरामाख्ययुक्तात्मा नैमिषेऽभूत् खवाञ्छया ॥”

इति कल्किपुराणे २७ अध्यायः ॥

लोमहृत्, पुं, (लोमानि हरति नाशयतीति ।
हृ + क्तिप् ।) हरितालम् । इति हेमचन्द्रः ॥
लोमालिका, स्त्री, (लोमाला लोमश्रेण्या काय-
तीति । कै + कः । टाप् ।) श्रगालिका ।
यथा,—

“लोमालिका दीपजिह्वा किखिरत्कासुखी च
सा ॥”

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

लोलः, चि, (लोडतीति । लुङ् विलोडने + अच् ।)
चञ्चलः । (यथा, साहित्यदर्पणे ३ परिच्छेदे ।
१४१ ।

“पल्लवोपमितिसाम्यसपक्षं
दृष्टवत्पथरविम्बमभीष्टे ।

पर्यङ्गजि सरुजेव तरुणा-
स्तारलोलवलयेन करेण ॥”

साकाङ्गः । इत्यमरः ॥ (यथा, रघुः । ७।२३ ।

“द्वीयन्मगामागशिरै मनोन्ना-
मन्योन्मलोलानि विलोचनानि ॥”

पुं, तामसमनुः । इति मार्कण्डेयपुराणम् ।
७४ । ४१ ॥)

लोला, स्त्री, (लोल + टाप् ।) जिह्वा । लक्ष्मीः ।
इति मेदिनी । ले, ४७ ॥ चञ्चला स्त्री च ।
(यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ६०८ ।

“सर्वाङ्गमर्पयन्ती लोला सुप्तं श्रेयं शय्यायाम् ।
अलसमपि भाग्यवन्तं भजते पुरुषायितेव श्रीः ॥”
चतुर्दशचरुचरुचिप्रशेषः । इति कन्दोमञ्जरी ॥
अस्य लक्षणादिकं कन्दः शब्दे द्रष्टव्यम् ॥

लोलाकः, पुं, (लोलनामा अकः ।) सूर्यः । यथा,
पुलस्त उवाच ।

“ततः सुकेशिचनानात् सर्वं एव निशाचराः ।

तेनोदितस्तु ते धर्मं चक्रुर्मदितमानसाः ॥

ततः प्रवृद्धिं सुतरामगच्छन्त निशाचराः ।

पुत्रपौत्रार्थसंयुक्ताः सदाचारसमन्विताः ॥

तच्छ्रोतस्तेजसा तेषां राक्षसानां महात्मनाम् ।

गन्तुं नाशकृन्वन् सूर्यो नञ्चायि च चन्द्रमाः ॥

ततस्त्रिभुवनं ब्रह्मन् निशाचरपुरोऽभवत् ।

दिवा सूर्यस्य सदृशः क्षयदायाश्च चन्द्रवत् ॥

ततः क्रोधाभिभूतेन भावुना विप्रमेदिभिः ।

भानुमी राक्षसपुरं तदृष्ट्वा यथेच्छया ॥

तद्भावुना तदा दृष्टं क्रोधाभातेन चक्षुषा ।

निपपाताम्बराद्दृष्टः क्षीयपुण्य इव ग्रहः ॥

पतमानं समालोक्य पुरं शालङ्कटङ्कटः ।

नमो भवाय सर्वज्ञ इदमुच्चैरधीयत ॥

तेषां क्रुद्धितमाकर्ष्य चारणा गगनेचराः ।

हाहेत्युचुर्गुणैः सर्वै हरभक्तः पतत्यसौ ॥

तत्क्षारवचः शब्दः श्रुतवान् सर्वतोऽप्ययः ।

श्रुत्वा स चिन्तयामास केनासौ पात्यते सुवि ॥

ज्ञातवान् देवपतिना सहस्रकिरणेन तत् ।

पातितं राक्षसपुरं ततः क्रुद्धस्त्रिलोचनः ॥

क्रुद्धस्तु भगवान् इमं भिभूतमन्तमपश्यत ।

दृष्ट्वा तत्रास्त्रिनेत्रेण निपपात ततोऽम्बरात् ॥

ततो ब्रह्मा सुरपतिः सुरैः साहं समभ्ययात् ।

रन्ध्रं महेश्वरावासं मन्दरं रविकारणात् ॥

गत्वा दृष्ट्वा च देवेशं शङ्करं शूलपाणिनम् ।

प्रसाद्य भास्करार्थाय वाराणस्यासुपानयत् ॥

ततो दिवाकरं भूयः पाणिनादाय शङ्करः ।

कृत्वा नामास्य लोखेति रथमारोपयन् पुनः ॥

आरोपिते दिनकरे ब्रह्माभ्येव सुकेशिनम् ।

सवान्धवं सनगरं पुनरारोपयद्दिवि ॥”

इति श्रीवामनपुराणे सुकेशिचरिते लोलार्क-
चाननं नाम १५ अध्यायः ॥

लोलिका, स्त्री, (लोलतीति । लुल + खुल् ।
टापि अत इत्वम् ।) चाङ्गरी । यथा,—

“सुम्ना दन्तशठाम्बठा चाङ्गरी लोलिका च सा ॥”
इति जटाधरः ॥

लोलितः, चि, श्लथः । भोला इति भाषा । लुल
विमर्हं अस्माद्भावे घञि लोलः बोध्यः जातः
इत्यर्थे इतप्रत्ययेन निघः ॥

लोलुपः, चि, (गर्हितं लुभ्यतीति । लुप + यङ् +
अच् ।) अतिलुब्धः । इत्यमरः ॥ (यथा,
माघे । १ । ४० ।

“तथापि वाचालतया युनक्ति मां
मिथस्वदाभाषणलोलुपं मनः ॥”

लोलुभः, चि, (भृशं लुभ्यतीति । लुभ + यङ् +
अच् ।) लोलुपः । इत्यमरः ॥ (यथा, कथा-
सरितागरे । ११७ । ४६ ।

“स्त्रियोऽपीच्छन्ति पुंभावं यं दृष्ट्वा रूपलोलुभाः ।
तस्यास्ते को भवेन्नार्थो तुल्यरूपः स किं पुनः ॥”

लोष्ट, ड संहतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
आत्म०-सक०-सेट् ।) ड, लोष्टते धाव्यं लोक्तः ।
इति दुर्गादासः ॥

लोष्टं, स्त्री, (लोष्टते इति । लोष्ट + अच् ।)
लौहमलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ लोष्टुः ।
इत्यमरः ॥

लोष्टः, पुं स्त्री, (लोष्टते इति । लोष्ट + घञ् ।
यद्वा, ल्युते इति । लू + “लोष्टपलितौ ॥”
उणा० ३ । ६२ । इति क्तप्रत्ययेन निपातितः ।)
वृत्तिकाखण्डम् । डेला इति भाषा । तत्-
पर्यायः । लोष्टुः २ । इति शब्दरत्नावली अम-
रश्च ॥ लोष्टुः ३ दलिः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

(यथा, वेतालपञ्चविंशत्याम् । १ ।
“अहौ वा हारे वा बलवति रिपौ वा
सुहृदि वा
मणौ वा लोष्टे वा कुसुमशयने वा दृष्ट्वा वा ।
ल्ये वा स्त्रेणे वा मम समदृष्टो यान्ति दिवसाः
क्षचित्पुण्यैः शिवे शिवे शिवेति प्रलपतः ॥”

लोष्टनः, पुं, (लोष्टं हन्तीति । हन् + टक् ।)
लोष्टमेदनः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

लोष्टमेदनः, पुं, (भिनत्तीति । भिद् + ल्युः । लोष्टस्य
मेदनः ।) लोष्टभङ्गसाधनसुहरः । मद् इति
ख्याते इति केचित् । तत्पर्यायः । लोष्टमेदनः २
लोष्टनः ३ लोष्टनः ४ कोटिशः ५ कोटीशः ६ ।
इत्यमरटीका ॥

लोष्टः, पुं, लोष्टः । इति हेमचन्द्रः ॥